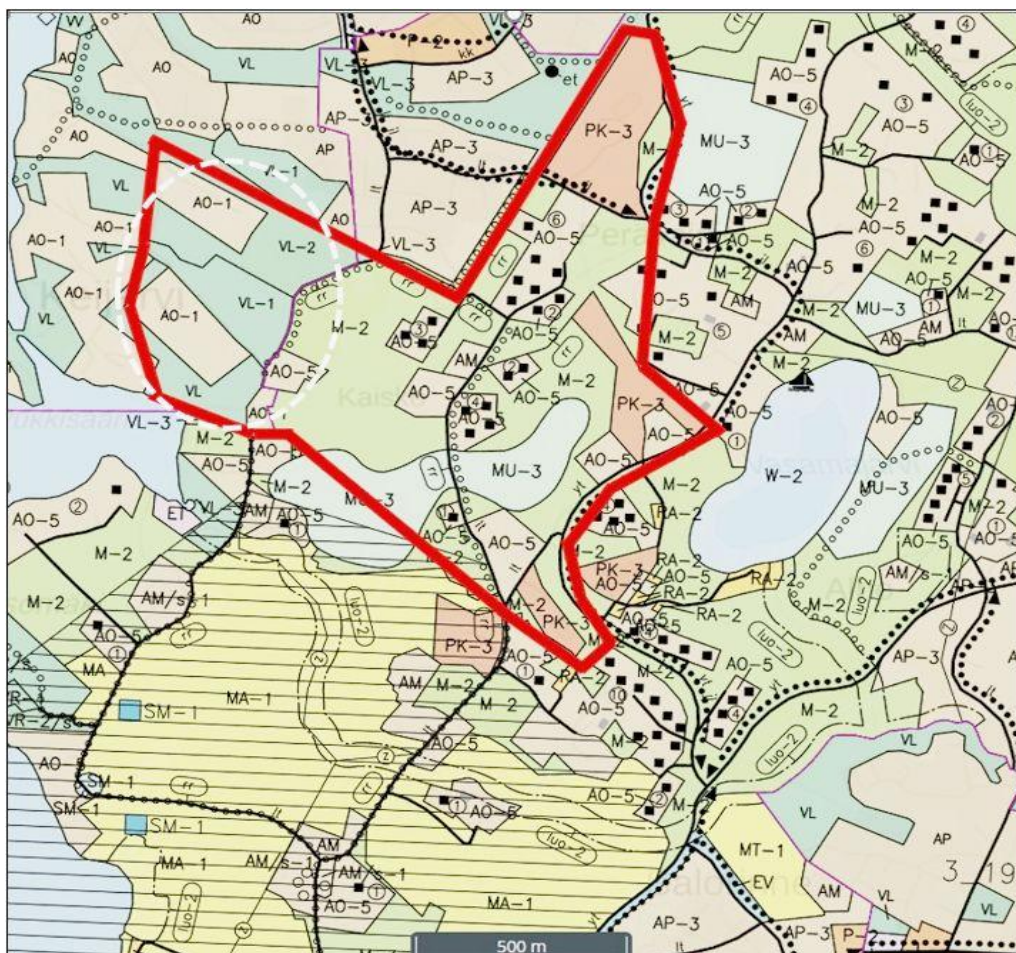

Pirkanmaan Lintutieteellinen Yhdistys ry

YLÖJÄRVEN KAUPUNKI

Ylöjärven Asuntilan-Siivikkalan osayleiskaavan muutosalueen
linnusto- ja liito-oravaselvitys
2025

Pekka Suhonen/Pirkanmaan Lintutieteellinen Yhdistys ry

SISÄLLYSLUETTELO

1	JOHDANTO	3
1.1	SELVITYKSEN LÄHTÖTIEDOT	3
1.2	YLEISTÄ SELVITYSALUEESTA.....	4
2	TEHTÄVÄSISÄLTÖ.....	5
2.1	MENETELMÄKUVAUS.....	5
2.1.1.	LIITO-ORAVAKARTOITUS	5
2.1.2	PESIMÄLINNUSTOKARTOITUS	6
2.1.3	MENETELMIEN VALINTA	6
2.1.4	KARTOITUSALUE	7
3	LIITO-ORAVA.....	7
3.1	LIITO-ORAVAN ELINTAVAT	7
3.2	LIITO-ORAVAN UHANALAISUUS.....	7
3.3	VANHAT LIITO-ORAVAHAVAINNOT ASUNTILA-SIIVIKKALA YLEISKAAVA-ALUEELLA	7
3.4	JOHTOPÄÄTÖKSET LIITO-ORAVAN ESIINTYMISESTÄ ALUEELLA	8
4	PESIMÄLINNUSTO.....	8
4.1	LINNUSTO.....	8
4.2	UHANALAISET PESIMÄAIKANA HAVAITUT LAJIT	8
4.2.1	ERITTÄIN UHANALAISET (EN 2019)	8
4.2.2	VAARANTUNEET (VU 2019)	9
4.2.3	SILMÄLLÄPIDETTÄVÄT (NT 2019)	9
4.2.4	EU:N LINTUDIREKTIIVIN I-LIITTEEN LC (2019) LINTUHAVAINNOT	11
4.2.5	KANSAINVÄLISET VASTUULAJIT	11
4.2.6	MUUT MIELENKIINTOISET LINTUHAVAINNOT ALUEELTA	11
5	LINTUDIREKTIIVI.....	11
6	ALUEEN LINNUSTO.....	11
7	MAANKÄYTÖNSUOSITUKSIA	13
	LÄHDELUETTELO	17

1 JOHDANTO

1.1 Selvityksen lähtötiedot

Selvitysalue sijaitsee Ylöjärven Asuntilan asemakaava-alueen ja Ilmarinjärventien välisellä alueella. Suunnittelualueen raja on esitetty kuvassa 1. Alueella on voimassa 2003 hyväksytty osayleiskaavan laajennus- ja muutos. Selvitystyö ulottuu myös vuonna 1995 voimaan tulleen Kirkonseudun pohjoisosan osayleiskaavan laajennus ja muutosalueelle.

Ylöjärven kaupunki on tilannut Pirkanmaan lintutieteellinen yhdistys ry:stä Ylöjärven Asuntilan-Siivikkalan osayleiskaavan muutosalueen linnusto- ja liito-oravaselvityksen.

Työ sisältää yleiskaavatasoisen luontoinventoinnin: selvitys viimeisimmän uhanalaisuusluokituksen mukaisista pesimälinnuista. EU:n luontodirektiivin liitteessä IV a mainittujen lajien esiintymisestä ja lajien lisääntymis- ja levähdyspaikoista alueella (liito-orava). Lisäksi selvityksessä kiinnitetään huomiota lintudirektiivin I liitteen lajien esiintymiseen. Satujen tuloksien perusteella annetaan suositukset maankäytön suunnittelua varten.

1. Selvitys alueen pesimälinnustosta viimeisimmän uhanalaisuusluokituksen mukaisesti. Erityisesti tulee kiinnittää huomioita pesäpaikkauskollisten lintujen mahdollisten pesäpaikkojen esiintymiseen alueella. Esim. Supikorven alueella on melko tuoreita havaintoja lehtopöllöstä. Linnustollisesti merkittävien alueiden määrittely, kuvailu ja suositukset maankäytölle.

2. Selvitys alueen luontodirektiivin liitteessä IV (a) mainitun liito-oravan elinympäristöistä, lajille soveltuvista elinympäristöistä sekä lajin kulkuyhteydet.

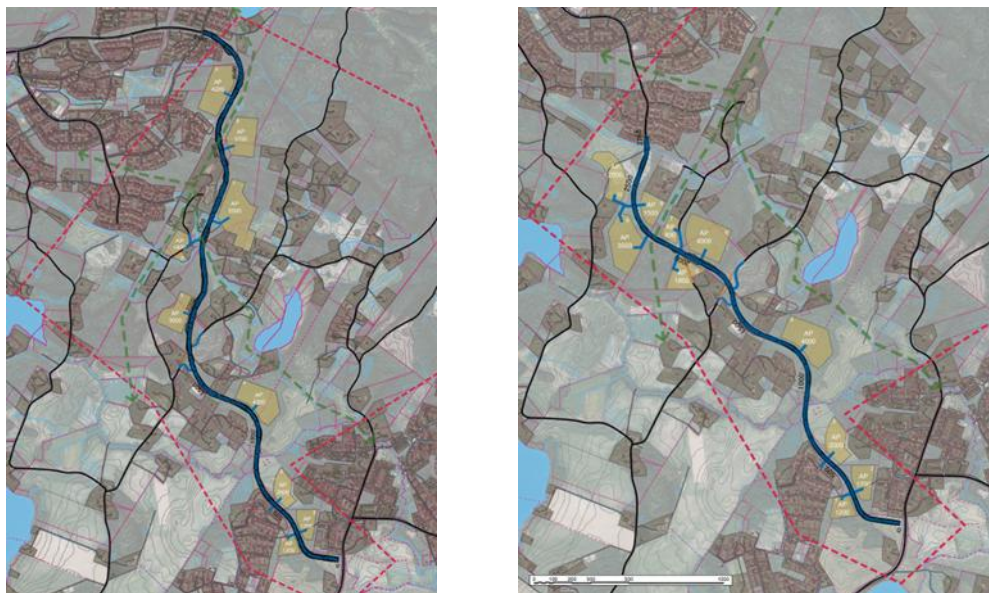

Kuva 1) Kuvassa on yleiskaavatasoisen luontokartoituksen aluerajaus. Suunnittelualuetta on laajennettu luoteessa viereisen osayleiskaavan VL-alueille ns. ”Supikorven alue” (Kuvassa valkoisella rajattu alue) Yleiskaavamuutoksessa tarkastellaan myös tämän alueen maankäytön muutoksia.

1.2 Yleistä selvitysalueesta

Alue on lähes kokonaisuudessaan yksityisessä omistuksessa. Yleiskaavan muutosalueella on haja-asutustyyppistä rakentamisen alueita, talousmetsämaata ja peltoa. Maiseman erityispiirteet ovat metsäiset kalliokumpareet, avoimet viljelyalueet, järvinäkymät sekä jyrkänteet. Alueella ei ole aiemmin tiedossa olevia luontokohteita. Puusto on metsätalouden takia melko nuorta. Monimuotoisempaa ja varttuneempaa metsäaluetta on selvitysalueen itäosassa. Selvitysalueen pinta-ala on noin 100 ha.

Kaavasuunnittelun tarkoituksena on muuttaa nykyistä yleiskaavaa siten, että siinä huomioidaan laaditun Asuntila-Ilmarinjärventien katuyhteyden yleissuunnitelman mukaisista uusista katuyhteyksistä vaihtoehdot ”Länsi 2” ja ”Länsi 3” sekä niitä ympäröivä maankäyttö. Asuntila-Ilmarinjärventien katuyhteyden yleissuunnitelma laadittiin 2024 (www.ylojarvi.fi/asuntilan-siivikkalan-yleiskaava). Alustavasti katuyhteyttä ympäröivät muuttuvat maankäytön alueet suunnitellaan asuinpienaloalueina. Lisäksi kaavamuutosalueelle on otettu mukaan ns. Supi-korven alue, jossa tarkastellaan myös asuinalueeksi soveltuvia alueita.

Kuvat 2–3) Kuvissa on esitetty Asuntilan ja Ilmarinjärventien välisen katuyhteyden yleissuunnitelman vaihtoehdot. Vasemmalla kuvassa ”Länsi 2” ja oikealla kuvassa ”Länsi 3”. Katuyhteyksien alueet selvitetään asemakaavatasolla. Kuvissa näkyy myös AP-alueet, jotka ovat yleiskaavatasoisesti tarkasteltavia muuttuvan maankäytön alueita.

Yleiskaava-alueen metsät ovat olleet melko voimakkaiden hakkuiden piirissä aiemmin, jonka vuoksi puusto on monin paikoin melko nuorta.

2 TEHTÄVÄSISÄLTÖ

2.1 Menetelmäkuvaus

2.1.1. Liito-oravakartoitus

Liito-oravakartoituksen kenttätöet tehtiin 1.4.- 9.4.2024 välisenä aikana kahdenä käyntikertana. Selvitysalueen kartoitus oli helppoa toteuttaa suhteellisen tarkasti sopivien biotooppien osalta, koska tiestöt, pellot ja vesialueet rajasivat selvitysalueen ja siellä sijaitsevat tälle lajille sopivat biotoopit selkeästi. Liito-oravalle alueelta ei löytynyt oikeastaan kuin alueen länsireunalta sopivaa elinympäristöä, koska vanhoja sekametsiä on jäljellä enää hyvin niukasti. Kartoituspäiviksi valikoitui sateettomia ja vähä tuulisia aamuja, jolloin ympäristön havainnoiminen on helpompaa ja luotettavampaa.

Varsinainen liito-oravan kartoitus aloitettiin kokoamalla ja tutkimalla vanhoja havaintoja (mm. Suomen lajitietokeskuksen laji.fi -palvelun avulla), karttoja ja ilmakuvia, joiden avulla voidaan suunnata tärkeimpiin elinympäristöihin varsinkin kohteidenollessa suuria. Lajitietokeskuksen liito-oravaseurantalomakkeelle löydettyjen pesien ja papanapuiden avulla pystytään määrittämään myös lisääntymis- ja levähdyspaikan sekä elinpiirin ydinalueet, lähinnä tärkeät ruokailualueet.

Suoritetuissa kartoituksissa havaittiin lajille sopivia kolopuita yksi, mutta ei yhtään oravanpesää, joita laji voi käyttää ainakin tilapäisesti.

2.1.2 Pesimälinnustokartoitus

Pesimälinnuston kartoituksen kenttätöitä tehtiin yhteensä yhdeksänä (9) päivänä 10.4.- 21.6.2025 välisenä aikana, jolloin selvitysalue pyrittiin kartoittamaan hyvin kattavasti. Linnusto selvitettiin valtakunnallisen linnustoseurannan ohjeiden mukaisesti kartoitusmenetelmällä. Laskennat ajoitettiin sääolosuhteet ja ajankohta huomioiden siten, että eri lajiryhmät saatiin kartoitettua. Parhaimmille biotoopeille tehtiin useampia kartoituskäyntejä huomioiden myöhäisempien pesimälintujen saapuminen. Vaateliaammalle linnustolle löytyy tältä alueelta enää hyvin niukasti sopivaa elinympäristöä.

2.1.3 Menetelmien valinta

Alueen seurantaan käytettiin valtakunnallista linnustonseuranta varten 1980-luvun puolivälissä vakioituja menetelmiä (Koskimies & Väisänen 1988, 1991, Koskimies 1994), jotka antavat luotettavimmat tulokset myös paikallisissa hankeseurannoissa. Menetelmän valintaan ovat vaikuttaneet seuranta-alueen koko, elinympäristöt ja pesimälajisto, seurannan tavoitteet, vaadittu tarkkuus ja luotettavuus, aineiston käsittelymenetelmät sekä käytettävissä olevat resurssit.

Maalintujen kartoituslaskenta

Kosteikko-, pensaikko- ja metsälinnut laskettiin kartoitusmenetelmällä. Kartoituslaskennassa laulavat tai muuten reviiriä puolustavat maa- ja kosteikkolinnut merkitään suurimittakaavaisille kartoille. Kunkin laskentakäynnin havainnot yhdistetään lajikohtaisille kartoille, ja havaintorykelmien perusteella saadaan selville todellinen reviiri- ja parimäärä.

Kartoituslaskennat toteutettiin koko tutkimusalueen osalta. Kartoituslaskennassa merkittävien lajien (uhanalaiset, EU:n lintudirektiivin liitteen I-lajit sekä Suomen erityisvastuulajit) reviirit / havaintopaikat merkittiin kartalle paikan päällä maastossa. Maastotyöt pyrittiin tekemään aamuisin noin klo 5–10 välisenä aikana. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoitteleva koiras, nähty koiras, varoitteleva naaras, nähty naaras, varoitteleva pari ja nähty pari.

Lisäksi suoritettujen laskentojen yhteydessä pyrittiin pitämään silmällä alueen ulkopuolella pesiviä, mutta alueella mahdollisesti ruokailevia petolintuja ja muita suojeluarvoon erityisesti vaikuttavia lajeja.

Linnuston selvityspäiviksi pyrittiin valitsemaan melko tyyniä ja sateettomia aamuja, jolloin lintujen havaittavuus on parhaimmillaan.

Laskenta-alue käveltiin eri havaintopäivinä tarkasti läpi havainnoiden ympäristöä kuuntelemalla ja kiikaroiden.

2.1.4 Kartoitusalue

Tällä yleiskaavan muutosalueella on haja-asutustyyppistä rakentamisen alueita, talousmetsämaata ja peltoa eli osin biotoopeiltaan melko vaihtelevaa. Maiseman erityispiirteet ovat metsäiset kalliokumpareet, avoimet viljelyalueet, järvinäkymät sekä jyrkänteet. Alueella ei ole aiemmin tiedossa olevia luontokohteita. Puusto on metsätalouden takia melko nuorta. Monimuotoisempaa ja varttuneempaa metsäaluetta on selvitysalueen itäosassa sekä vanhempaa kuusimetsää länsiosassa. Selvitysalueen pinta-ala on noin 100 ha.

3 LIITO-ORAVA

3.1 Liito-oravan elintavat

Laji suosii elinympäristönään varttuneita sekametsiä, jossa on koivuja, leppiä ja haapoja ravinnoksi sekä kuusia suojapaikoiksi. Metsässä tulisi olla myös pesimiseen sopivia kolopuita kuten vanhoja tikanpesiä, mutta liito-orava voi tehdä pesän myös vanhaan oravan risupesään tai linnunpönttöön. Elinpiirillä on tyypillisesti useita vaihdellen käytettäviä pesiä.

Aikuiset liito-oravat ovat paikkauskollisia. Naaraat elävät erillisillä reviireillä, joiden koko on yleensä 4–10 ha. Uroksilla sen sijaan on kymmenienkin hehtaarien laajuiset elinpiirit, jotka voivat olla päällekkäisiä muiden liito-oravien kanssa. Koiraiden elinpiirit ovat keskimäärin 60 ha laajuisia. Lisääntymis- ja levähdyspaikat ovat liito-oravan elinympäristön osia.

Luonnonsuojelulain tarkoittamalla liito-oravan lisääntymispaikalla liito-orava saa poikasia. Levähdyspaikassa yöaktiivinen liito-orava viettää päivänsä. Lisääntymis- ja levähdyspaikka käsittää pesäpuun lisäksi sen välittömässä läheisyydessä olevan puuston, jolla on merkitystä liito-oravalle ruokailun, ruoan varastoinnin tai suojan kannalta. (Liito-oravan neuvontamateriaali 2016.)

Liito-oravan oleskelu kuitenkin keskittyy elinpiirin parhaille paikoille, joissa on saatavilla paljon ravintoa. Tällaisia alueita voi olla elinpiirillä useita ja etäälläkin pesästä. Niinpä puiden muodostamat kulkuyhteydet ovat liito-oraville erittäin tärkeitä.

3.2 Liito-oravan uhanalaisuus

Liito-orava (*Pteromys volans*, VU) on taigalaji, joka elää Suomessa esiintymisalueensa länsireunalla. Suomen eliölajiston viimeisimmässä uhanalaisluokituksessa (Suomen lajien uhanalaisuus, Punainen kirja 2019) liito-orava on luokiteltu vaarantuneeksi lajiksi (VU). Liito-orava kuuluu luontodirektiivin liitteiden II ja IV(a) lajeihin. Luonnonsuojelulain 49 §:ssä todetaan, että luontodirektiivin liitteessä IV (a) tarkoitettuihin eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kielletty. Lisääntymis- ja levähdyspaikka käsittää pesäpuiden lisäksi niiden läheisyydessä sijaitsevat suojaa ja ravintoa tarjoavat puut.

3.3 Vanhat liito-oravahavainnot Asuntila-Siivikkala yleiskaava-alueella

Tiedossa ei ollut vanhoja liito-oravahavaintoja tältä kartoitusalueelta.

3.4 Johtopäätökset liito-oravan esiintymisestä alueella

Tämän kartoituksen yhteydessä ei saatu minkäänlaisia viitteitä liito-oravaan esiintymiseen tai lisääntymiseen liittyen: kartoitus suoritettiin mahdollisimman tarkasti, mutta menetelmään sisältyy aina vähäinen epävarmuustekijä.

4 PESIMÄLINNUSTO

4.1 Linnusto

Pesimälinnustoseselvityksessä havaittiin yhteensä 37 lajia. Havaitusta kokonaislajimäärästä vain viisi (5) oli uhanalaisluokiteltuja: erittäin uhanalaiset (EN) kaksi lajia ja silmälläpidettävät (NT) kolme lajia. EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajeja, eikä kansainvälisiä vastuulajeja havaittu lainkaan. Eri uhanalaisluokiteltujen lajien osuus kokonaislajimäärästä oli vain n. 14 %.

4.2 Uhanalaiset pesimäaikana havaitut lajit

4.2.1 Erittäin uhanalaiset (EN 2019)

Hömötiainen (Parus montanus)

Hömötiainen ei ole varsinaisesti vanhoja metsiä suosiva laji, eikä havu- tai lehtimetsiä, vaan sitä tapaa monenlaisista metsistä sekä esimerkiksi soiden laitamilta. Talvisen ravinnonhankinnan kannalta sille ovat tärkeitä muun muassa järeät havupuut, kun taas kesällä hömötiainen ruokailee mielellään lehtipuuvälisessä alikasvustossa. Pesänsä se kovertaa lahoon lehtipuupötkelöön.

Suomella on hömötiaisen suojelussa erityisvastuu, sillä jopa neljäsosa EU:n alueen hömötiaiskannasta pesii Suomessa. Tämä laji on vähentynyt useimmissa Euroopan maissa ja on luokiteltu EU:ssa silmälläpidettäväksi lajiksi. Laji on luokiteltu Suomessa erittäin uhanalaiseksi. Sama kehitys koskee pitkälti koko Eurooppaa. Suomen lähialueilla hömötiainen on vähentynyt voimakkaasti muun muassa Ruotsissa ja Virossa. Taantumisen syitä voi olla monia, mutta yhdeksi syyksi on esitetty tehometsätaloutta, jonka takia metsien lahoppuun määrä on pienentynyt. Laskuun vaikuttavat harvennushakkuut ja etenkin avohakkuut, jotka vähentävät pesimäpaikkoja ja hävittävät ravintovarastoja sisältäviä vanhoja metsiä.

Hömötiainen on pääasiassa paikkalintu, josta tehtiin yksi havainto: Ylöjärvi, Asuntila, Keijärvi (selvitysalueen länsiossa), 10.4.2025, 1 p
Parimääräarvio: 0-(1) paria.

Viherpeippo (Carduelis chloris)

Viherpeippoja pesii erilaisissa metsiköissä, puistoissa, pihoissa ja se on hyvin sopeutunut kulttuurimaisemaan. Pesiviä pareja tavataan monesti myös talousmetsien peltomaisemaan rajoittuvissa reunaosissa. Katajikkoiset

peltosaarekkeet ja hakamaat sekä sähkövoimalinjojen katajia kasvavat alukset ovat erityisen suosittuja pesimäympäristöinä. Parimääräarvio: 2–3 paria.

Kuva 4) Viherpeippo (*Carduelis chloris*).

4.2.2 Vaarantuneet (VU 2019)

Ei havaittu vaarantuneita lajeja tässä selvityksessä.

4.2.3 Silmälläpidettävät (NT 2019)

Pensaskerttu (*Sylvia communis*)

Pensaskertun tyypillistä pesimäympäristöä ovat kaikenlaiset pensaikot ja korkeavartisia ruohoja kasvavat avomaat, villiintyneet pihat sekä pelto-ojien, teiden ja junaratojen varret, niityt, kedot, laitumet, ja monenlaiset täytemaa-alueet. Laji esiintyy pelkästään avomailla, joten metsän sisällä pensaskerttua ei tapaa. Pensaskerttuja havaittiin yksi yksilö:

Ylöjärvi, Asuntila, Valkama, 13.6.2025, 1 laulava koiras pensaikkoisella niityllä/pellolla. Parimääräarvio: 1–(2) paria.

Kuva 5) Pensaskerttu (*Sylvia communis*), joita havaittiin vain yksi laulava koiras.

Närhi (*Garrulus glandarius*)

Tätä lajia tavataan pesimälintuna erityisesti kuusikoissa Etelä- ja Keski-Suomessa sekä harvinaisena Peräpohjolassa, ja erittäin harvinaisena Lapissa. Närhiä havaittiin vain alkukeväästä. Ne alkavat pesimään hyvin aikaisin, jonka jälkeen niiden havaitseminen on erittäin vaikeaa, niiden viettäessä pesintäaikaan hyvin huomaamatonta elämää.

Parimääräarvio: 1–(2) paria.

Kuva 6) Närhi (*Garrulus glandarius*), joita havaittiin kaksi yksilöä.

Harakka (Pica pica)

Harakkaa tavataan etupäässä ihmisasutuksen läheisyydessä, jonka läheisyydessä se myös usein pesii. Lajia tavataan myös luonnonympäristöissä, erityisesti nuorissa, tiheissä metsiköissä. Runsaimmillaan harakka on pientaloalueilla, joissa on paljon puita ja pensaita. Harakoita tavattiin harvakseltaan pääasiassa alueen eteläosissa. Parimääräarvio: 2–3 paria.

4.2.4 EU:n lintudirektiivin I-liitteen LC (2019) lintuhavainnot

Ei havaittu EU:n lintudirektiivin I-liitteen LC (2019) lajeja tässä selvityksessä.

4.2.5 Kansainväliset vastuulajit

Ei havaittu kansainvälisiä vastuulajeja tässä selvityksessä.

4.2.6 Muut mielenkiintoiset lintuhavainnot alueelta

Alueella suoritetuissa selvityksissä ei tehty havaintoja muista mielenkiintoisista lintulajeista. Alkukevästä yhtenä yönä suoritettussa kuuntelussa ei alueella havaittu pöllölajeja. Todettakoon, että pitkään samalla reviirillä asustanut lehtopöllöpariskunnat eivät ole yleensä kovin innokkaita huhuilijoita, joten niiden mahdollisen pesinnän havaitsee varmimmin pöntöstä.

5 LINTUDIREKTIIVI

Lintudirektiivi koskee kaikkien luonnonvaraisena elävien lintulajien suojelua EU:ssa. Sen tavoitteena on lajien ja niiden elinympäristöjen suojelu, lajien hoitaminen ja sääntely sekä antaa säännökset lajien hyödyntämisestä. Suojelu kattaa linnut, niiden munat, pesät sekä elinympäristöt. Suomessa on 256 direktiivin tarkoittamaa luonnonvaraisesti esiintyvää lintulajia (vuoden 2012 tilanne).

6 ALUEEN LINNUSTO

Pesimälinnusto selvitettiin viimeisimmän uhanalaisuusluokituksen mukaisesti erittäin kattavasti kartoituslaskennalla. Lisäksi selvityksessä kiinnitettiin huomiota lintudirektiivin I liitteen lajien esiintymiseen.

Laji- ja pesimätiheydet olivat vähäisiä, mikä johtuu paljolti alueen melko laajasta rakennuskannasta, metsien ikärakenteesta ja paikoin yksipuoleisuudesta.

Tutkimusalueelta löydettiin yhteensä 37 lajin reviirit (Taulukko 1), jotka olivat pääosin tavallisia pesimälajeja. Havaitussa lajistossa oli vain muutama huomionarvoinen laji. Huomioarvoisten lajien havaintopaikat on merkitty karttapohjaan (kuva 9).

Erittäin uhanalaiset (EN 2019), joita oli kaksi lajia: hömötiainen (*Parus montanus*) ja viherpeippo (*Carduelis chloris*).

Uhanalaisuusluokituksessa vaarantuneita (VU 2019) lajeja ei havaittu.

Silmällä pidättäviä (NT 2019) lajeja havaittiin: pensaskerttu (*Sylvia communis*), närhi (*Garrulus glandarius*) ja harakka (*Pica pica*).

EU:n lintudirektiivin I-liitteen lajeja ei havaittu lainkaan.

Kansainvälisiä vastuulajeja ei havaittu.

Kaksi lajia on valtakunnallisessa uhanalaisuusluettelossa erittäin uhanalaisia (EN), ja silmälläpidettäviä lajeja on kolme (NT). Huomionarvoisia lajeja on yhteensä viisi, joiden määrä oli hieman alle 14 % kaikista havaituista lajeista.

Taulukossa 1 on linnustoselvityksessä havaitut paikalliset lajit (ylilentäneitä ja selvästi muuttomatkalla levähtäneitä lajeja ei ole huomioitu). Lajinimen perässä oleva yksilömäärä on kaikkien eri päivinä havaittujen yksilöiden yhteismäärä, mutta se ei ole todellinen yksilömäärä. Kartoitusten havaittujen lajien kokonaisyksilömäärä oli ainoastaan 204 yksilöä. Alueen pesimälintujen parimääräksi arvioitiin 137 paria.

7 MAANKÄYTÖNSUOSITUKSIA

Suoritetussa pesimälinnuston selvityksessä erottui selkeästi ns. paremman biotoopin osalta vain 1– (2) aluetta, joiden suojeleminen olisi tärkeää, koska se voi mahdollistaa monen harvinaisen tai harvinaistuvan lajin elinolojen turvaamisen. Suuri osa alueen 'vanhoista' metsistä on jo, joko hakattu tai harvennushakattu, joista monet hakkuut ovat tehty lähiaikoina.

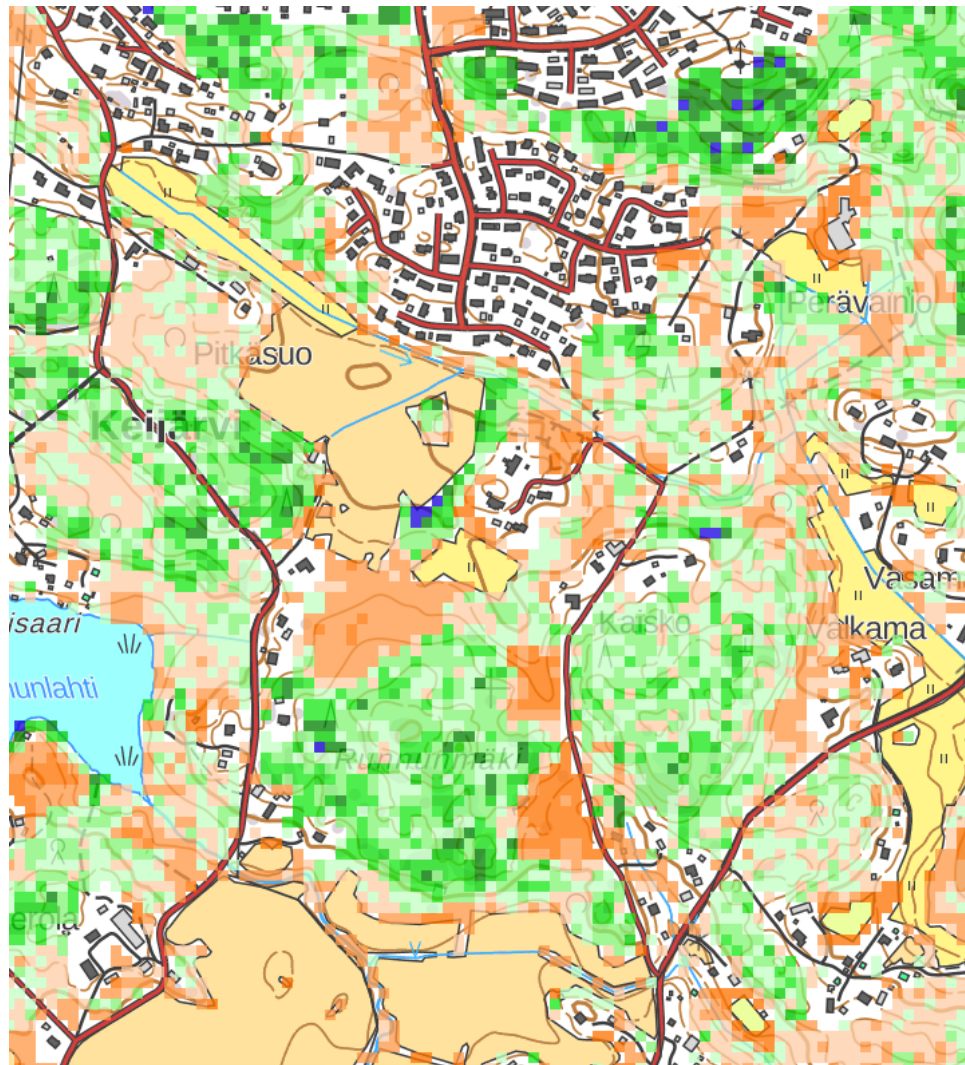
Kuva 7) Alueen länsiosassa (Supikorven alue) sijaitsevaa hieman laadukkaampaa sekametsää, jota on tosin enää jäljellä vain kapeahko kaistale.

Selvitysalueen länsirajalla eli ns. Supikorven alueella on vanhempaa kuusivaltaista sekametsää, joka tulisi säilyttää. Keijärven itärannalla on jäljellä suhteellisen paljon vanhempaa ja osin melko yhtenäinen puustovyöhyke, joka mahdollistaa esimerkiksi liito-oravan liikkumisen.

Kaiskon- ja Vasamajärventien risteyksen kohdan itäpuolella on pieni alue puronvarressa hieman monipuolisempaa ja vanhempaa puustoa.

Alueen puusto on muuten monin paikoin nuorta ja laajalti mäntyvaltaista, jonka vuoksi kyseisten tyyppisten biotooppien laji- ja yksilömäärät ovat pääsääntöisesti matalia.

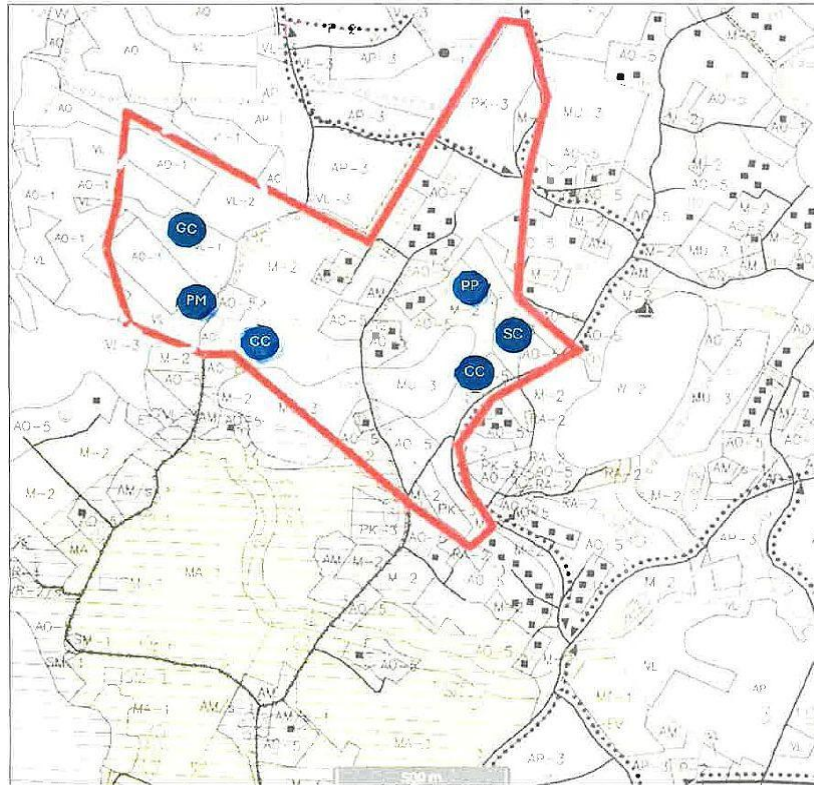
Paikkatietoikkunan (MML) kuvasta kahdeksan (8) voidaan todeta, että alueella ei ole enää jäljellä vanhoja metsiä.

Kuva 8) Vanhat metsät Asuntilan alueella 2023: Paikkatietoikkuna, MML.

	Hävinneet (RE)			
	Äärimmäisen uhanalaiset (CR)			
	Erittäin uhanalaiset (EN)			
	Vaarantuneet (VU)			
	Silmälläpidettävät (NT)	Lajit yht.	37	
Uhanalaisuusluokitus (Suomessa)				
Luokka	LAJI	Yksilöt yht.	Parimäärä	Tiet. lyhenne
	lehtokurppa (<i>Scolopax rusticola</i>)	1	1	SCORUS
	sepelkyyhky (<i>Columba palumbus</i>)	5	3	COLPAL
	käki (<i>Cuculus canorus</i>)	1	1	CUCCAN
	käpytikka (<i>Dendrocopos major</i>)	2	1	DENMAJ
	metsäkirvinen (<i>Anthus trivialis</i>)	1	1	ANTPRA
	västäräkki (<i>Motacilla alba</i>)	2	1	MOTALB
	peukaloinen (<i>Troglodytes troglodytes</i>)	2	2	TROTRO
	rautiainen (<i>Prunella modularis</i>)	1	1	PRUMOD
	mustarastas (<i>Turdus merula</i>)	17	10	TURMER
	räkättirastas (<i>Turdus pilaris</i>)	14	8	TURPIL
	laulurastas (<i>Turdus philomelos</i>)	3	2	TURPHI
	punakylkirastas (<i>Turdus iliacus</i>)	6	4	TURILI
	punarinta (<i>Erithacus rubecula</i>)	9	6	ERIRUB
	hernekerttu (<i>Sylvia curruca</i>)	1	1	SYLCUR
	mustapääkerttu (<i>Sylvia atricapilla</i>)	3	3	SYLATR
(NT)	pensaskerttu (<i>Sylvia communis</i>)	1	1	SYLCOM
	lehtokerttu (<i>Sylvia borin</i>)	3	3	SYLBOR
	tiltalti (<i>Phylloscopus collybita</i>)	4	4	PHYCOL
	pajulintu (<i>Phylloscopus trochilus</i>)	11	7	PHYLUS
	hippiäinen (<i>Regulus regulus</i>)	7	5	REGREG
	kirjosieppo (<i>Ficedula hypoleuca</i>)	10	6	FICHYP
	harmaasieppo (<i>Muscicapa striata</i>)	1	1	MUSSTR
(EN)	hömötiainen (<i>Parus montanus</i>)	1	1	PARMON
	kuusitiainen (<i>Parus ater</i>)	2	1	PARATE
	sinitiainen (<i>Parus caeruleus</i>)	19	12	PARCAE
	talitiainen (<i>Parus major</i>)	14	10	PARMAJ
	puukiiپی (<i>Certhia familiaris</i>)	7	5	CERFAM
(NT)	närhi (<i>Garrulus glandarius</i>)	2	1	GARGLA
(NT)	harakka (<i>Pica pica</i>)	2	2	PICPIC
	varis (<i>Corvus corone</i>)	3	2	CORONE
	pikkuvarpunen (<i>Passer montanus</i>)	12	5	PASMON
	peippo (<i>Fringilla coelebs</i>)	21	15	FRICOE
(EN)	viherpeippo (<i>Carduelis chloris</i>)	2	2	CARCHL
	hemppo (<i>Carduelis cannabina</i>)	1	1	CARCAN
	vihervarpunen (<i>Carduelis spinus</i>)	7	4	CARSPI
	punatulkku (<i>Pyrrhula pyrrhula</i>)	2	1	PYRPYR
	keltasirkku (<i>Emberiza citrinella</i>)	4	3	EMBCIT
Lajit yht.	37	204	137	Yks./paria

Taulukko 1) Havaitut lintulajit sekä niiden yksilö- ja parimäärät (arvio).

Kuva 9) Uhanalaisluokiteltujen lajien havaintopaikat

Koodi	Lintulaji		
PM	hömötiainen (<i>Parus montanus</i>)		
CC	viherpeippo (<i>Carduelis chloris</i>)		
SC	pensaskerttu (<i>Sylvia communis</i>)		
GG	närhi (<i>Garrulus glandarius</i>)		
PP	harakka (<i>Pica pica</i>)		

Taulukko 2) Kuvan yhdeksän (9) karttakoodien lajiselitykset.

LÄHDELUETTELO

Koskimies & Väisänen 1988, 1991, Koskimies 1994, Linnustonseuranta ohjeet.

Suomen luonnonsuojeluliitto 2020: Liito-orava - Tietoa lajista ja kartoituksesta, 9 s.

Keskitalo Pentti 2008: Liito-oravakartoitus Leppästentiellä 2008, 5 s.

Keskitalo Pentti 2004: Siivikkalan osayleiskaavaa-alueen luontoselvitys; Maan-
käyttö ja ympäristö, 15 s.

Tampere 31.7.2025

PIRKANMAAN LINTUTIETEELLINEN YHDISTYS RY.

Pekka Suhonen

Pekka Suhonen